

Sagen til Menneffenes egen sunde Forstand og gode Tænkemaade og til Domstolene, Domstolene, som nødvendigtvis da i Loven ville finde Medhold, naar de ikke alene erklære det for straffylldigt, hvad der er en stor Forbrydelse, forsætligt at bruge Gifter til. Medmenneskers Stade, men ogsaa den grove Uforsigtighed og Skjodesløshed, som meget ofte foraarsage de bedrøveligste Følger. Dette Sidste er jo Tilfældet i England, det er der ligesaa let at kunne faae Gifter i Handelen, som enhver anden Ting, men ligesaa vist er det, at der tages Hensyn derpaa, om Nogen ved strafskyldig Uforsigtighed har fremkaldt Ulykkes-Tilfælde, og det maa jeg nu sige, det Sidste anseer jeg for det eneste Rigtige, og derfor vil jeg naturligtvis ogsaa stemme mod det nærværende Forslag; thi vel har man sagt, at det gjorde hverken fra eller til, men det er dog vist, at, naar Thinget gaar ind paa et saadant Forslag, hvis vedkjendte Hensigt er strax nu at formere Antallet af de til Salg forbudne Gifter, saa er det ligesom, at Thinget dermed tilkjendegiver, at det ønskede den Virksomhed i Lovgivningen fremdeles fortsat.

Formanden: Hvis Ingen mere begjærer Ordet, saa vil dermed den anden Behandling af dette Lovudkast være afsluttet. (Pause). Den er altsaa afsluttet.

Jeg skal nu tillade mig at sætte under Afstemning, om Lovforslaget maa komme til 3die Behandling.

Dette blev ved den derpaa stedfundne Afstemning vedtaget med 44 mod 35 Stemmer.

Fønger: Maa jeg tillade mig i Henhold til Forretnings-Regulativets § 8 at foreslaae, at der nu nedsættes et Udvalg, bestaaende af 3 Medlemmer. Jeg vil tillade mig blot at gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig nødvendigt, naar dette Udkast skal blive til Lov, at der søies en Bestemmelse til, foruden den, som den ærede Rigsdagsmand for Københavns Amts 4de Valg. (Krieger) har anmeldt, nemlig et Tillæg, der skal gaae ud paa et Betryggelses-Middel for Industrien, saa at hver Gang et saadant Spørgsmaal kommer under Overveelse, de Mænd, som ere interesserede i Handelen med Gift-Stoffer, kunne komme tilorde. Jeg troer, at en saadan Tillægsbestemmelse kunde komme

som en Tillægsparagraph til dette Udcast, og antager, at det passende kunde drøftes i et Udvalg, hvilket jeg, som sagt, tillader mig at foreslaae skal bestaae af 3 Medlemmer.

Formanden: Hvis intel andet Forslag end dette gjøres med Hensyn til Udvalgets Sammensætning, saa vil det nu komme under Afstemning, om Thinget skal nedsætte et Udvalg, bestaaende af 3 Medlemmer, som blive at vælge i Thinget selv, og som vil have, at afgive Betænkning over Lovudkastet, indem det kommer til 3die Behandling.

Dette Forslag vedtoges ved den derpaa efter stedfundne Afstemning med 62 Stemmer mod 7.

Dernæst gik man over til første Behandling af „Udcast til en Lov angaaende Ophævelse af den, Skolelærerne paa Landet paahvilende, Afgift under Navn af Degnepension.“

Novsing: Den hviitagede Cultusminister bemærkede ved Forelæggelsen af dette Lovudkast, at det formodentlig vilde blive det eneste, som han for sit særlige Bedkommende saa sig istand til at forelægge for denne Forsamling. Denne Ytring vil uden Tvivl have tildraget denne lille Sag en meget større Opmærksomhed, end man maaskee ellers vilde have fundet den værd. Den Forbedring i Almue-Skolelærernes Kaar, som kan opnaaes og er tilstillet ved Lovforslaget, er ikke betydelig; Cultusministeren selv kalder den „en saare ringe Begyngsigelse“. Alligevel troer jeg, at denne Stand har nogen Grund til at være den hviitaredes Cultusminister taknemmelig for Forelæggelsen af Lovudkastet. Jeg vil sige, hvorfor. Under den Bevægelse, hvori Almueskolelærerne i det sidste Tidsrum have befundet sig, og endnu besinde sig, ikke blot her i Landet, og ikke fornemmelig her i Landet, men overhovedet i Europa — en Bevægelse, som staaer i meget nær og umiskjendelig Sammenhang med hele det politiske Nøre — under denne Bevægelse er der bleven gjort en dobbelt Fordring. Deels har man paastaet, at Almueskolelærerne under Skolevæsenets nærværende Tilstand ere for karligt lønede; og deels, hvilket er den væsentlige Paastand, at det hele Folkeskolevæsen trænger til at undergaae en Omordning, hvorved det kan erholde en Udvilling, som bedre svarer